

Davčne oprostitve v korist Katoliške cerkve v Španiji so lahko prepovedane državne pomoči, če in kolikor so dodeljene za gospodarske dejavnosti

Sporazum med Španijo in Svetim sedežem, sklenjen pred pristopom Španije k Evropskim skupnostim, v korist Katoliške cerkve določa različne davčne oprostitve. V tej zadevi se je cerkvena skupnost španske Katoliške cerkve kot ustanoviteljica verske šole blizu Madrida sklicevala na ta sporazum za to, da je zahtevala vračilo občinskega davka na gradnje, inštalacije in gradbena dela v višini skoraj 24.000 EUR, ki ga je plačala za dela na šolski zgradbi, v kateri je konferenčna dvorana šole. Zadevni prostori se uporabljajo za izvajanje primarnega in sekundarnega izobraževanja, ki ga ureja država in ki je enakovredno tistemu v javnih šolah ter je v celoti financirano iz javnega proračuna. Uporabljajo se tudi za izvajanje neodvisnega predšolskega, obšolskega in dodatnega izobraževanja, ki ni subvencionirano iz javnega proračuna in za katero se pobirajo vpisnine.

Davčni organ je zahtevo za vračilo zavrnil. Ocenil je, da se oprostitev ne uporablja, saj se zahteva za dejavnost Katoliške cerkve, katere namen ni strogo verski. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (pokrajinsko upravno sodišče št. 4 v Madridu, Španija), pri katerem je cerkvena skupnost sprožila spor, Sodišče sprašuje, ali je treba sporno davčno oprostitev, ki se v tem primeru uporablja za šolsko zgradbo, šteti za državno pomoč, ki jo pravo Unije prepoveduje. Zadeva tako hkrati poraja temeljno vprašanje, ali to, da država članica versko skupnost oprosti nekaterih davkov tudi za dejavnosti, ki niso strogo verske, lahko pomeni prepovedano državno pomoč.

V svoji današnji sodbi je Sodišče odločilo, da **je sporna davčna oprostitvev lahko prepovedana državna pomoč, če in kolikor so dejavnosti, ki se opravljajo v zadevnih prostorih, gospodarske dejavnosti**, kar preveri nacionalno sodišče.

V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da se zdi, da so **poučevalne dejavnosti, ki jih ne subvencionira španska država, gospodarske narave**, saj se pretežno financirajo z zasebnimi finančnimi prispevki za stroške šolanja. Navedlo je tudi, da nacionalno sodišče ugotovi, ali in koliko so zadevni prostori vsaj deloma namenjeni za take gospodarske dejavnosti.

Sodišče je dodalo, da se zdi, da zadevna **oprostitev** občinskega davka v vsakem primeru izpolnjuje dva od štirih pogojev, ki se zahtevajo za to, da jo je mogoče opredeliti za prepovedano državno pomoč, ker **1) naj bi cerkveni skupnosti, ki upravlja šolo, dala selektivno gospodarsko prednost in 2) pomeni zmanjšanje prejemkov občine** ter zato uporabo državnih sredstev.

Glede drugih dveh pogojev (in sicer vpliv gospodarske prednosti na trgovino med državami članicami in izkrivljanje konkurence) je Sodišče navedlo, da bi zaradi sporne oprostitve lahko bilo ponujanje izobraževalnih storitev cerkvene skupnosti bolj privlačno kot ponujanje storitev ustanov, ki so ravno tako dejavne na istem trgu. Po drugi strani je opozorilo, da se **v skladu s pravom**

Unije¹ za pomoči, ki ne presegajo zgornje meje 200.000 EUR v katerem koli obdobju treh let, šteje, da ne vplivajo na trgovino med državami članicami in da ne izkrivljajo ali ne morejo izkrivljati konkurence, tako da so taki ukrepi izključeni iz pojma državnih pomoči. Predložitveno sodišče mora torej preveriti, ali je v konkretnem primeru ta prag dosežen, in pri tem upoštevati le prednosti, ki jih je cerkvena skupnost pridobila iz naslova svojih morebitnih gospodarskih dejavnosti.

Nazadnje, Sodišče je presodilo, da čeprav se sporazum med Španijo in Svetim sedežem časovno umešča pred pristop te države članice k Uniji, sporne davčne oprostitve, če je državna pomoč, ni mogoče šteti za obstoječo državno pomoč,² temveč za **ново pomoč**. Španski **davek** na gradnje, inštalacije in gradbena dela je bil namreč **uveden šele po tem pristopu**. Če bi nacionalno sodišče ugotovilo obstoj državne pomoči, bi ta zato torej morala biti priglašena Komisiji in je ne bi bilo mogoče izvajati brez njenega soglasja.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

¹ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov [107 in 108 PDEU] pri pomoči *de minimis* (UL 2006, L 379, str. 5).

² Programi obstoječih pomoči so podvrženi le rednemu preizkusu s strani Komisije in se lahko zakonito izvajajo, dokler jih Komisija ni razglasila za nezdružljive z notranjim trgom.